

ИЗВЕШТАЈ О ОЦЕНИ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ		
1. Датум и орган који је именовео комисију: 06.04.2023. године, Наставно-научно веће Филозофског факултета		
2. Састав комисије у складу са <i>Правилима докторских студија Универзитета у Новом Саду</i> :		
1.	Андевски Милица	редовна професорка
	презиме и име	звање
	Филозофски факултет, Нови Сад	Педагогија, 16.11. 2006.
	установа у којој је запослен-а	ужа научна област и датум избора
		председница комисије
		функција у комисији
2.	Тапавички Дуроњић Татјана	редовна професорка
	презиме и име	звање
	Факултет политичких наука, Бања Лука	Информационе науке, социјални аспект, 31.05.2018.
	установа у којој је запослен-а	ужа научна област и датум избора
		чланица
		функција у комисији
3.	Пралица Дејан	редовни професор
	презиме и име	звање
	Филозофски факултет, Нови Сад	Новинарство, 29.10.2020.
	установа у којој је запослен-а	ужа научна област и датум избора
		члан и ментор
		функција у комисији
II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ		
1. Име, име једног родитеља, презиме: Драгана Часлав Павловић		
2. Датум рођења, општина, држава: 15.04.1972. Ниш, Србија		
3. Назив факултета, назив претходно завршеног нивоа студија и стечени стручни/академски назив: Електронски факултет Универзитета у Нишу, Магистарске студије, Магистар електротехничких наука		
4. Година уписа на докторске студије и назив студијског програма докторских студија: 2020. Интердисциплинарне докторске студије у области друштвено-хуманистичких наука		
III НАСЛОВ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:		
Нове медијске технологије у образовању студената новинарства на државним факултетима у Србији		
IV ПРЕГЛЕД ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:		
Навести кратак садржај са назнаком броја страница, поглавља, слика, схема, графикона и сл.		

Дисертација „Нове медијске технологије у образовању студената новинарства на државним факултетима у Србији“ кандидаткиње мр Драгане Павловић садржи 312 страница, 6 поглавља, 41 табелу, 9 слика и 9 графикана. У раду је коришћено више од 250 референци, а дисертација садржи и 24 прилога. Састоји се из две целине, од којих прва обухвата теоријски приступ, а друга методолошки приступ са приказом и анализом резултата истраживања, пописом литературе и прилозима.

У оквиру прве целине налазе се два поглавља. У првом поглављу (1. Увод), дефинисани су основни појмови који се користе у дисертацији (1.1. Дефинисање основних појмова). Одмах затим следи друго поглавље (2. Теоријски приступ), у коме се на почетку даје увид у актуелне теорије учења уз нове медије, а посебна пажња посвећује се конективизму као водећем приступу међу овим теоријама учења (2.1. Конективизам - теорија учења уз нове медије). У оквиру теоријског приступа даље се образлаже настанак и карактеристике нових медијских технологија (2.2. Настанак и карактеристике нових медијских технологија и нових медија) са посебним освртом на друштвене промене које су се дешавале под њиховим утицајем (2.3. Нове медијске технологије и друштвене промене). Следећи поднаслов посвећен је импликацијама које је развој нових медијских технологија имао на промене у области новинарства (2.4. Нове медијске технологије и промене у новинарству). Разматрају се нови облици новинарства, као што је *имерзивно новинарство*, *селфи новинарство*, *умрежено новинарство*, *дрон новинарство*, *роботско новинарство* и *новинарство података*. Поднаслов 2.5. повећан је *образовању новинара* (2.5. Образовање новинара) и овде се прво актуелизује питање професије новинарства – да ли је оно *професија или позив*; затим следе *митови о позиву новинара*, *обележја професије новинара данас*, као и питања у вези са *новинарском етиком у новом медијском окружењу*. Посебно је идвојен и поднаслов посвећен *претпоставкама о будућности новинарског позива* у време брзог и интензивног развоја нових медијских технологија. У оквиру поднаслова 2.5. дата је и *историјска перспектива образовања новинара у свету*, затим и основне карактеристике *образовања новинара у Србији*, као и преглед *истраживања у вези са образовањем новинара* која су рађена на нашим просторима. Поднаслов 2.6. односи се на нове технологије и образовање студената новинарства (2.6. Нове технологије као извор промена у образовању студената новинарства). У оквиру њега разматрају се *утицаји развоја медијских технологија на промене у образовању студената новинарства*. Наглашавају се *промене у студијским програмима* које је пожељно укључити у курикулуме због утицаја развоја нових технолошких достигнућа на медијску индустрију, као и потреба развоја *нових дигиталних компетенција студената* – будућих новинара. У циљу детаљнијег приступа разматрају се *искуства развијених земаља у образовању студената новинарства* и скреће пажњу на најбоље рангиране програме за образовање будућих новинара у свету. На крају прве целине указује се на *могуће перспективе образовања будућих новинара* у друштву развијених медијских технологија.

У другој целини описан је методолошки приступ (3. Методолошки приступ) који обухвата *проблем и предмет истраживања*, а односи се на везу развоја нових медијских технологија и образовања студената новинарства. У складу са природом предмета истраживања, дефинисани су *циљеви, задаци и хипотезе истраживања*. У оквиру овог поглавља детаљно су објашњене *методе и технике* које су кориштене у истраживачком раду, са посебним освртом на *инструменте истраживања*: Класификацијски оквир 1, 2 и 3 и Скалу процене за испитивање ставова студената новинарства у вези са новим медијским технологијама (Matić, Milin Perković, 2021:44; Hryvko et al., 2020). У овом поглављу дат је опис *варијабли* као и *узорка истраживања* који обухвата студенте свих година основног нивоа студија на сва три државна факултета који образују будуће новинаре.

У четвртном поглављу (4. Приказ резултата истраживања) дат је приказ резултата истраживања који је подељен на две целине. Прва целина обухвата резултате квалитативног дела истраживања (4.1. до 4.4.), а друга целина обухвата резултате добијене квантитативним путем (4.5. до 4.11.). Резултати квалитативног дела истраживања односе се на *заступљност садржаја из области нових медијских технологија у студијским програмима* за образовање новинара на сва три државна факултета у Србији, као и *разлике међу њима*. Резултати квалитативне анализе обухватају и *теме у силабусима наставних предмета из домена нових медијских технологија* на анализираним факултетима. У оквиру квантитативне анализе, у поднаслову 4.5. дат је приказ и анализа *ставова студената новинарства о примени савремених медијских технологија у обављању обавеза и задатака у вези са процесом студирања, ставова студената новинарства о важности и корисности савремених медијских средстава у учењу и обављању студентских обавеза*, као и *ставова студената новинарства о примени дигиталних алата за комуникацију и размену материјала и информација у вези са студирањем*. Осим тога, у оквиру овог поглавља приказани су и анализирани *ставови студената новинарства о задовољству наставом, обимом и нивоом садржаја из области дигиталних*

технологија у процесу студирања. Обухваћени су ставови студената о сопственим дигиталним компетенцијама, и компетенцијама за које они сматрају да ће им бити неопходне за рад у медијској индустрији. Добијени подаци о ставовима студената анализирани су у односу на независне варијабле истраживања: година студија, место студирања, просечна оцена и пол.

Пето поглавље обухватило је дискусију о резултатима (5. Дискусија о резултатима), а у шестом поглављу дата су закључна разматрања и препоруке за унапређивање на основу добијених резултата (6. Закључна разматрања).

Дисертација на крају садржи попис коришћене литературе, као и прилоге у којима су приказани инструменти истраживања, затим стандарди и силабуси студијских програма који су кориштени у анализи.

V ВРЕДНОВАЊЕ ПОЈЕДИНИХ ДЕЛОВА ДОКТОРСKE ДИСЕРТАЦИЈЕ:

Наслов ове докторске дисертације јасно је и прецизно формулисан и у потпуности је у складу са темом и садржајем.

У теоријском делу дисертације кандидаткиња, сасвим оправдано, у шест целина представља систематичан приказ полазишних основа истраживања, разматрајући утицај појаве и развоја нових медијских технологија на теорије учења, на промене у друштву, на медијску индустрију и најважније, на образовање будућих новинара. Прва целина посвећена је конективизму као теорији која се бави описивањем начина стицања знања у новом медијском окружењу. Кандидаткиња аргументовано указује да како се нове медијске технологије развијају, мењају и шире свој утицај, тако се мењају и очекиване компетенције будућих новинара. У складу са тим она наводи да се са завршетком студија процес учења дипломираних новинара не зауставља, па закључује да је конективизам важан како у њиховом формалном, тако и целоживотном образовању. Друга целина на систематски начин описује настанак и техничке могућности нових медијских технологија, као и карактеристике нових медија кроз ставове водећих теоретичара из области. Посебна пажња је посвећена појмовима као што су конвергенција, интерактивност, хипертекстуалност и други. Затим се кроз критички преглед истраживачке литературе анализирају друштвене промене настале под утицајем појаве нових медија. Из угла ове дисертације, најзначајније промене које се анализирају су промене које обухватају аспекте комуникације, свет рада, као и промене које су се појавиле у домену образовања. Следећа целина критички анализира промене које су настале у домену медијске индустрије. Кандидаткиња с правом указује да се постојеће промене могу сагледати на најмање четири нивоа: ниво технолошког реструктурирања, реструктурирање комерцијализације медија, реструктурирање новинарских организација (редакција) и трансформација професионалних компетенција новинара. Посебан значај у вредносном смислу дисертације има целина у којој су приказане актуелне форме новинарства настале под утицајем дигиталних технологија (*BP (виртуелна реалност) новинарство, селфи новинарство, умрежено новинарство, дрон новинарство, роботско новинарство и новинарство података*). У том контексту кандидаткиња слично другим ауторима новије референтне литературе указује да ће ове нове форме снажно утицати на будућност како медијске индустрије, тако и професије новинара. Највећа пажња у теоријском делу рада се на аргументован, доследан и темељан начин посвећује образовању новинара. Осим приказа карактеристика професије, као и историјата образовања будућих новинара у свету и у Србији, разматрају се налази досадашњих истраживања и дилеме у вези са променама које настају под утицајем нових медија. Ове промене у домену образовања будућих новинара настале под утицајем нових медијских технологија могу се пратити на више нивоа. Са становишта овог истраживања, као значајне, кандидаткиња издваја: промене на нивоу студијских програма, промене у организацији и реализацији наставног рада и промене у изворима учења, што је аргументовано и кроз искуства са неких од најбољих програма за образовање будућих новинара према међународно признатим листама. Кандидаткиња јасно аргументује и истиче важност развоја дигиталних компетенција и дигиталне писмености уопште, приказујући у раду резултате већег броја међународних истраживања. Она сасвим оправдано закључује да је у односу на светске оквире, на нашим просторима објављен значајно мањи број студија које се баве дигиталним компетенцијама будућих новинара. Са тог становишта, теоријски део рада адекватно образлаже потребу за истраживањем, интегрише досадашње публиковане резултате како међународних тако и домаћих истраживачких студија и на аргументован начин води ка дефинисању проблема, предмета и циљева истраживања.

Методолошки део природно и смислено се надовезује на теоријски део. Проблем истраживања је

усмерен ка испитивању односа образовања студената новинарства и нових медијских технологија, док се предмет одређује на два нивоа: први, који се односи на заступљеност садржаја из области нових технологија у студијским програмима, и други, који обухвата перцепције студената новинарства о примени савремених медијских средстава током студија и процене нивоа сопствених дигиталних компетенција. У истраживању је коришћена микс метода, односно комбинација квалитативних и квантитативних метода истраживања. Квалитативне методе примењене су у прикупљању и обради података у анализи садржаја студијских програма, предмета у студијским програмима, као и тема из силабуса које се односе на садржаје из области нових медијских технологија. У делу квалитативне анализе, у складу са методом анализе садржаја, основни инструмент јесте класификацијски оквир, који је урађен на основу претходних истраживања и представља модификовани оквир инструмента који се користи у тематској анализи за евалуацију студијских програма у образовним истраживањима. Квантитативне методе примењене су у обради података прикупљених путем инструмента упитник-скалер. Скала се састоји из шест делова, који су тематски организовани у складу са постављеним хипотезама. Методе, технике и инструмент истраживања детаљно су описани у раду. Узорак истраживања чине студенти свих година на нивоу основних академских студија новинарства са сва три државна факултета у Републици Србији – са Факултета политичких наука у Београду, Филозофског факултета у Новом Саду и Филозофског факултета у Нишу. У складу са бројем студената који тренутно студирају новинарство, укупан број испитаника (288) је задовољавајући. Резултати су организовани у оквиру поднаслова који прате постављене хипотезе, а приказани у складу са АПА стандардима и сваку табелу и графикон прати текст који описује резултате. Након приказаних резултата анализе издвојена је Дискусија о резултатима која налазе на систематичан и аналитичан начин упоређује са резултатима релевантних истраживања и сумира их на прегледан и концизан начин. Закључна разматрања написана су јасно, систематично и свеобухватно, а проблеми и налази који се разматрају у закључку усклађени су са постављеним циљевима истраживања. На крају дисертације су на јасан и прегледан начин приказани закључци о томе у којој мери су потврђене постављене хипотезе. Посебно су издвојене препоруке за унапређивање које су предложене на основу закључних разматрања резултата истраживања. У дисертацији је коришћена релевантна и савремена литература, првенствено из области нових медија, образовања новинара и студија медија. Референце су у списку литературе наведене у складу са моделом часописа *Годишњак Филозофског факултета*. У Прилозима су наведени инструменти квалитативног дела истраживања, стандарди (1-4) за акредитацију студијских програма за новинарство, предмети који нису ушли у анализу, као и изводи из силабуса анализираних предмета из домена нових медија, упитник скалер коришћен у квантитативном делу истраживања, табеле које приказују број издвојених тема из домена нових медија у студијским програмима, као и листа слика, графикона и табела приказаних у раду. Прилози су смислено организовани и потребни у циљу јаснијег и адекватнијег приказа резултата истраживања.

VI СПИСАК НАУЧНИХ И СТРУЧНИХ РАДОВА КОЈИ СУ ОБЈАВЉЕНИ ИЛИ ПРИХВАЋЕНИ ЗА ОБЈАВЉИВАЊЕ НА ОСНОВУ РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА У ОКВИРУ РАДА НА ДОКТОРСКОЈ ДИСЕРТАЦИЈИ:

1. **Pavlović, D.** (2022). Education of journalism students and their perception of journalistic ethic. *Facta Universitatis, Series: Teaching, Learning and Teacher Education*, 6(1), 59-72. doi: <https://doi.org/10.22190/FUTLTE220514004P>, <http://casopisi.junis.ni.ac.rs/index.php/FUteachLearnTeachEd/article/view/10764/0> (M53)
2. Marković, M., **Pavlović, D.**, Mamutović, A. (2021). Students' experiences and acceptance of emergency online learning due to COVID-19. *Australasian Journal of Educational Technology*, 37(5), 1-16. <https://doi.org/10.14742/ajet.7138> (Impact factor 3,067) (M21)
3. **Pavlović, D.** (2021). Digital tools in museum learning – a literature review from 2000 to 2020. *Facta Universitatis, Series: Teaching, Learning and Teacher Education*, 5(2), 167-178. doi: <https://doi.org/10.22190/FUTLTE211104013P> (M53)
4. **Pavlovic, D.**, Stanislavljevic Petrovic Z. (2021). Google classroom in communication with students. *Proceedings of the 17th International Scientific Conference "eLearning and Software for Education": Education & Technology in (Post)pandemic times*, Publisher: Adl Romania, Vol 2, (240-248). doi: 10.12753/2066-026X-21-099. (M33)
5. **Pavlovic, D.** (2021). Students' opinions on digital libraries in education – literature review. *Proceedings of the 17th International Scientific Conference "eLearning and Software for Education": Education & Technology in (Post)pandemic times*, Publisher: Adl Romania, Vol 2, (233-239). doi: 10.12753/2066-026X-21-098. (M33)

6. Milosavljević, I., **Pavlović, D.** (2020). Video games as a new media – presence in higher education of journalists in Serbia, u Dejan Pralica, Stefan Janjić (ur.) *Digitalne medijske tehnologije i društveno-obrazovne promene* 9, Novi Sad: Filozofski fakultet, (187-200), <http://digitalna.ff.uns.ac.rs/sadrzaj/izdanja-filozofskog-fakulteta/dmt> (M14)
7. **Павловић, Д.**, Петровић, Д. (2020). Електронске књиге у учењу страних језика из перспективе студената: преглед истраживања. *Настава и васпитање*, Год. 69, Број 3., 331-344 (M51)
8. **Pavlović, D.**, Petrović, D. (2019). Teorija konektivizma i učenje stranih jezika, u Dejan Pralica, Norbert Šinković (ur.) *Digitalne medijske tehnologije i društveno-obrazovne promene* 8, Novi Sad: Filozofski fakultet, (305-317), <http://digitalna.ff.uns.ac.rs/sadrzaj/izdanja-filozofskog-fakulteta/dmt> (M14)
9. **Павловић, Д.**, Станисављевић Петровић, З., Мамутовић, А. (2019). Потенцијали Фејсбука у високом образовању. *Балканске синтезе*, 6(1), 47-53. doi: 10.46630/bs.1.2019.04 (M53)
10. **Pavlović, D.** (2018). Promišljanje obrazovanja budućih novinara – uloga Facebook-a. U Dejan Pralica (ur.) *MEDIJI Balkana: Zbornik u čast prof. dr Dubravki Valić Nedeljković*, (151-164). <http://digitalna.ff.uns.ac.rs/sadrzaj/2018/978-86-6065-477-1> (M45)
11. Soler-Adillon, J., **Pavlovic, D.**, Freixa, P. (2018). Wikipedia in higher education: Changes in perceived value through content contribution. *Comunicar*. Vol XXVI, No. 54, 39-48. doi: <https://doi.org/10.3916/C54-2018-04> (Impact factor 3,338) (M21a)
12. Stanislavljević Petrović, Z., **Pavlović, D.** (2017). *Novi mediji u ranom obrazovanju*. Niš, Filozofski fakultet, (205). <https://izdanja.filfak.ni.ac.rs/monografije/2017/novi-mediji-u-ranom-obrazovanju-zorica-stanisavljevic-petrovic-dragana-pavlovic> (M42)

VII ЗАКЉУЧЦИ ОДНОСНО РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА:

Закључци истраживања могу се приказати на два нивоа: на нивоу квалитативног дела истраживања и на нивоу квантитативног дела. У оквиру нивоа квалитативног дела истраживања добијени резултати упућују на закључке који су изведени на основу података добијених следећом анализом: анализа стандарда студијских програма, анализа предмета и анализа тема из домена нових медијских технологија. У делу анализе стандарда студијских програма закључује се да су у свим анализираним студијским програмима за образовање новинара заступљени садржаји из домена нових медијских технологија, мада се негује различит приступ у селекцији и изучавању садржаја који се односе на ову област. Значајни су резултати истраживања добијени на основу анализе предмета у студијским програмима за образовање новинара који упућују на потребу за повећањем удела стручно апликативних предмета, као и да курикуларна понуда ових предмета мора бити у сталној ревизији и ажурирању у циљу прилагођавања новим професионалним захтевима медијске индустрије. На основу урађене анализе тема у силабусима дошло се до закључка да студијске програме за образовање будућих новинара треба иновирати темама из области као што су: СЕО оптимизација, оперативни систем медијског сајта (CMS), веб дизајн, визуелно представљање података (креирање инфографика), веб статистика и аналитика, веродостојност података (текстуалних, графичких, видео) и базе података.

Закључци истраживања који се односе на резултате квантитативног дела истраживања показују да већина испитаних студената користи медијске технологије за потребе студирања, али углавном оне које се повезују са генералном информатичком писменошћу. У закључку се констатује да испитивани студенти мање користе медијске технологије које су специфичне за студенте новинарства (писање блога, употреба софтвера за монтажу мултимедија, обрада фотографија, друштвене мреже...). Закључак истраживања који је у вези са задовољством студената наставом, обимом и садржајима из домена нових медијских технологија, наводи на чињеницу да је у будућности потребно посветити више пажње дигиталној писмености. Посматрано из угла перманентног развоја дигиталних технологија, резултати самопроцене дигиталних компетенција студената указују на потребу за повећањем нивоа ових компетенција, као и потребу за интензивнијим праћењем иновација у овој области.

VIII ОЦЕНА НАЧИНА ПРИКАЗА И ТУМАЧЕЊА РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА:

Експлицитно навести позитивну или негативну оцену начина приказа и тумачења резултата истраживања.

Приказ и тумачење резултата истраживања у докторској дисертацији изведени су на основу добро постављеног предмета, проблема и циљева истраживања. Наведени резултати представљени су и

протумачени на теоријски и методолошки адекватан и релевантан начин. Сходно томе, они се позитивно оцењују као значајан допринос научном и апликативном објашњењу испитиване проблематике.

IX КОНАЧНА ОЦЕНА ДОКТОРСKE ДИСЕРТАЦИЈЕ:

Експлицитно навести да ли дисертација јесте или није написана у складу са наведеним образложењем, као и да ли она садржи или не садржи све битне елементе. Дати јасне, прецизне и концизне одговоре на 3. и 4. питање:

1. Да ли је дисертација написана у складу са образложењем наведеним у пријави теме?

Дисертација је написана у складу са образложењем наведеним у пријави теме.

2. Да ли дисертација садржи све битне елементе?

Дисертација садржи све битне елементе

3. По чему је дисертација оригиналан допринос науци?

Дисертација представља оригиналан допринос науци јер је на нашем говорном подручју ово прво веће и свеобухватно компаративно истраживање о односу студената новинарства и нових медија. Ако се има у виду постојећи друштвени контекст и промене које настају под утицајем нових медијских технологија у медијској индустрији, од изузетног значаја је сагледавање овог сложеног и комплексног проблема који детерминише новинарски позив. У том контексту резултати су значајни као основа за промене у образовању будућих новинара на анализираним факултетима, али и шире – на свим студијским програмима који образују будуће раднике у медијској индустрији. Методолошка основа дисертације обухвата комбинацију квалитативног и квантитативног приступа у истраживању, са циљем да се са различитих позиција, у сложеној констелацији друштвених промена, истражи однос међузависности и интеракција различитих фактора који одређују и условљавају однос студената новинарства и нових медија. Осим иновативног приступа истраживању који се огледа у комбиновању квалитативних и квантитативних метода, у дисертацији су кориштени и наменски конструисани инструменти који су први пут примењени на нашим просторима: Класификацијски оквир 1 за анализу Стандарда студијских програма; Класификацијски оквир 2 за анализу предмета у студијским програмима и Класификацијски оквир 3 за анализу тема из силабуса предмета студијских програма. Ови инструменти могу се применити на слична истраживања студијских програма с другим тематским фокусом. Као посебан допринос треба истаћи то што се у дисертацији дефинише 14 категорија тема из домена нових медијских технологија које се изучавају кроз студије новинарства. Дефинисање нових категорија у образовању може помоћи у разумевању и објашњавању нових приступа учењу и настави, у идентификовању нових проблема и изазова у овој области, као и у препознавању нових трендова и промена у образовном систему, што је важно за развој нових стратегија и политика у образовању. Стандардизација терминологије кроз дефинисање нових категорија помаже у бољем разумевању и комуникацији међу стручњацима у овој области, олакшава увођење нових приступа у праксу и доприноси развоју нових истраживања. На крају, допринос дисертације науци је и тај што су на нашим просторима први пут истраживани ставови студената новинарства о сопственим дигиталним компетенцијама на свим државним факултетима у Србији, што је важна полазна основа за увођење нових тема у студијске програме.

На основу анализе која је вршена програмом IThenticate који Филозофски факултет користи за проверу оригиналности текста у докторским дисертацијама, закључено је да индекс поклапања у раду кандидаткиње Драгане Павловић износи 5%, у 116199 речи програм проналази 403 поклапања према 172 извора. Сва поклапања су мања од 1%.

4. Који су недостаци дисертације и какав је њихов утицај на резултат истраживања?

Дисертација нема недостатака који би утицали на резултат истраживања.

X ПРЕДЛОГ:

На основу наведеног, комисија предлаже:

- а) **да се докторска дисертација прихвати, а кандидату одобри одбрана;**
б) да се докторска дисертација врати кандидату на дораду (да се допуни односно измени);
в) да се докторска дисертација одбије.

Нови Сад, 19.04.2023.

1. др Милица Андевски, редовна професорка

_____, председница

2. др Татјана Тапавички Дуроњић, редовна професорка

_____, чланица

3. др Дејан Пралица, редовни професор

_____, члан – ментор.

НАПОМЕНА: Члан комисије који не жели да потпише извештај јер се не слаже са мишљењем већине чланова комисије, дужан је да унесе у извештај образложење односно разлоге због којих не жели да потпише извештај и да исти потпише.